

Posudek oponenta bakalářské práce

Veronika Svobodová, *Mýtus Zikmunda Lucemburského v návaznosti na upálení Jana Husa v české a německé vzdělávací literatuře 19. a 20. století*, Praha 2013, 77 stran textu + 3 textové a obrazové přílohy (s. 78 – 81)

Vedoucí práce: PhDr. Jiří Hnilica, Ph.D.

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.		X		
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.			X	
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu .		X		
Struktura práce je vyvážená a logická.			X	
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu .		X		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb .		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie .		X		
Autor správně cituje .	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Hlavní přínos bakalářské práce Veroniky Svobodové spatřuji v přehlednutí úctyhodného souboru českých a německých učebnic dějepisu, které byly k dispozici učitelům a žákům v českých zemích zhruba v rozmezí jednoho století, od dvacátých let 19. století do třicátých let 20. století. Chvályhodný je také autorčin záměr analyzovat uvedený soubor textů s ohledem na proměny jednoho z oblíbených mýtů českých národních dějin o Zikmundovi coby „lišce ryšavé“. Jak však naznačuje hodnotící tabulka výše, úctyhodná pramenná základna, ani chvályhodný záměr k vytvoření průlomové práce, bohužel, nestačily.

Za problematickou považuji především tu skutečnost, že Veronika Svobodová rezignovala na pečlivé vymezení teoretického rámce a z něj vyplývajících kritérií, na jejichž základě by byla mohla historické učebnice úspěšně analyzovat. V předložené práci se však namísto jasné teorie pouze mezi řádky vynořuje blíže nedefinované (před)porozumění základním pojmům a souvislostem. Texty jsou pak analyzovány a srovnávány podle rozmanitých a nejednoznačných hledisek. Teprve na základě přečtení práce si čtenář může učinit jistou představu o tom, co autorka považuje za „subjektivní“ či „objektivní“ vyprávění o Zikmundovi nebo proč chvílemi zkoumá a jindy ne, nakolik ten či onen učebnicový text činil Zikmunda „vinným“ či „nevinným“ z Husovy smrti.

Neujasněnost teoretických východisek má však, zdá se, ještě hlubší příčiny. V práci bychom marně hledali kapitolu, která by alespoň v základních obrysech nastínila výsledky relevantního medievistického bádání, potažmo diskuse vedené v posledních dvaceti letech na téma české národní mytologie.¹ Ba co víc, dílčí konstatování a chyby v textu práce opravňují dokonce k závěru, že Veronika Svobodová se bezpečně neorientuje ani v základních pojmech a faktech. Opakované označování Zikmunda za císaře, kterým se ve skutečnosti stal až dlouho po skončení Kostnického koncilu, můžeme snad připsat nechtěnému vlivu některých analyzovaných pramenů. Nereflektované zaměňování historického „vědomí“, „povědomí“ a „mýtu“ však již vzhledem k záměru a cílům práce bez výhrad přejít nelze.

Navržená známka: **Dobře.**

V Praze dne 1. června 2013

PhDr. Hana Havlůjová, Ph.D.

¹ Viz např. BOBKOVÁ, L., ŠMAHEL, F. a kol., *Lucemburkové: česká koruna uprostřed Evropy*, Praha: NLN 2012. ČORNEJ, P., *Velké dějiny země Koruny české V. 1402–1437*, Praha: Paseka, 2000. TAKACS, I. (ed.) *Sigismundus rex et imperator: Kunst und Kultur zur Zeit Sigismunds von Luxemburg 1387–1437*, Mainz: Philipp Von Zabern, 2006. RAK, J., *Bývali Čechové. Historické mýty a stereotypy*, Jinočany: H&H, 1994. BENEŠ, Z., *Historický text a historická kultura*, Praha 1995. MACURA, V., *Český sen*, Praha: NLN, 1998. ČINÁTL, K., *Dějiny a vyprávění. Palackého Dějiny jako zdroj historické obraznosti národa*, Praha: Argo 2010. LE GOFF, J. (ed.) *Středověký člověk a jeho svět*. Praha: Vyšehrad, 1999. LE GOFF, J., *Kultura středověké Evropy*. Praha: Vyšehrad, 2005. LE GOFF, J., SCHMITT, J.-C. (ed.) *Encyklopedie středověku*, Praha: Vyšehrad, 2002.